

Porodični album
digitalne fotografije
dimenzije promenljive
© 2004.

Danijela Bogičević
Rođena 1979. godine u Šapcu.
Apsolvent FLU u Beogradu.
Izlaže od 2000. godine.
+381 64 173 9140
sharaf_b@yahoo.com

Family Album
digital photographs
dimensions variable
© 2004

Danijela Bogičević
Born 1979 in Šabac.
Graduate student at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.
Exhibits from 2000.
+381 64 173 9140
sharaf_b@yahoo.com

Ja sve upropastim
video
2:15
© 2004.

Ivana Smiljanić
Rođena 1980. godine u Beogradu.
Diplomirala na FLU u Beogradu 2004. godine.
Izlaže od 1999. godine.
+381 11 266 2798 / +381 64 723 4542
ivana.s@eunet.yu

I Spoil Everything
video
2:15
© 2004

Ivana Smiljanić
Born 1980 in Belgrade.
Graduated at the Faculty of Fine Arts in Belgrade 2004.
Exhibits from 1999.
+381 11 266 2798 / +381 64 723 4542
ivana.s@eunet.yu

Performans
digitalni print (rendering Nemanja Antanasković)
trajanje promenljivo
© 2004.

Slavoljub Zajić
Rođen 1980. godine u Kruševcu.
Apsolvent na FLU u Beogradu.
Izlaže od 2002. godine.
+381 11 177 9576 / +381 37 490 607
zaja28@yahoo.com

Performance
performance
duration variable
© 2004

Slavoljub Zajić
Born 1980 in Kruševac.
Graduate student at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.
Exhibits from 2002.
+381 11 177 9576 / +381 37 490 607
zaja28@yahoo.com

Gijotina
digitalni print (rendering Nemanja Antanasković)
280x380 cm
© 2004.

Srdan Nedeljković
Rođen 1979. godine u Beogradu.
Apsolvent na FLU u Beogradu.
Izlaže od 2000.
+381 64 168 1055 / +381 11 275 4873
dzugashvili@eunet.yu

Guillotine
digital print (rendering Nemanja Antanasković)
280x380 cm
© 2004

Srdan Nedeljković
Born 1979 in Belgrade.
Graduate student at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.
Exhibits from 2000.
+381 64 168 1055 / +381 11 275 4873
dzugashvili@eunet.yu

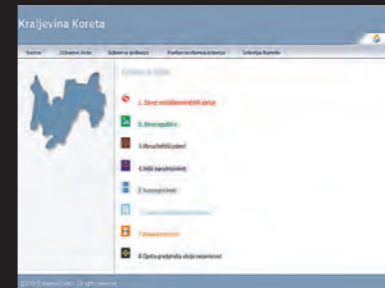

Portrait
fotografije
20x30 cm
© 2004.

Vladimir Vinkić
Rođen 1978. godine u Pančevu.
Diplomirao na FLU u Beogradu 2004.
Izlaže od 2001. godine.
+381 13 352 762 / +381 64 255 8474
vinkicvlad@yahoo.com

Portrait
photographs
20x30 cm
© 2004

Vladimir Vinkić
Born 1978 in Pančevo.
Graduated at the Faculty of Fine Arts in Belgrade 2004.
Exhibits from 2001.
+381 13 352 762 / +381 64 255 8474
vinkicvlad@yahoo.com

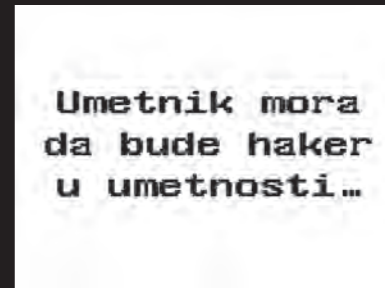

Kraljevina Koreta
web projekat
www.koreta.tk
© 2004.

Vojislav Klačar
Rođen 1977. godine u Bihaću.
Student četvrtle godine na FLU u Beogradu.
Izlaže od 2002. godine.
+381 63 826 0290 / +381 11 143 233
klačar@net.yu

Koreta Kingdom
Dom omladine, Makedonska 22
11000 Beograd
dobinfo@dob.co.yu
izdanje: 568 (2004.)
za izdavača: Milan Lučić
urednik: Ratko Šutić
savet galerije: Jasmina Čubrilo,
Raša Todosićević, Radoš Antonijević,
Zoran Todorović, Dejan Grba
tekst: Miško Šuvaković
prevod i dizajn: Dejan Grba
štampa: Akademija
tiraž: 300
sponzor: Štampanija Akademija
Narodnog fronta 43

Vojislav Klačar
Born 1977 in Bihać.
Student at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.
Exhibits from 2002.
+381 63 826 0290 / +381 11 143 233
klačar@net.yu

Iz umetnikovog dnevnika
kolekcija razglednica
9x15 cm
© 2004.

Vojislav Radovanović
Rođen 1982. godine u Valjevu.
Student pete godine na FLU u Beogradu.
Izlaže od 2000.
+381 63 882 5136
vojislav_radovanovic@yahoo.com

From the Artist's Diary
collection of postcards
9x15 cm
© 2004

Vojislav Radovanović
Born 1982 in Valjevo.
Student at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.
Exhibits from 2000.
+381 63 882 5136
vojislav_radovanovic@yahoo.com

Flu_ID / f_2004
1. **Flu_ID** je projekat za podršku i promociju intermedijalnih umetničkih praksi koje čine značajan segment studentske produkcije na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu.

2. **Godišnja izložba Flu_ID** odvija se u Galeriji Doma omladine Beograda od 2001. godine.

3. **Cd-rom f_2004** obuhvata radove nastale u/ili izlagane u okviru projekta, biografije/kontakte njihovih autora, tekstove i ostale relevantne informacije.

(minimalna PC konfiguracija: Pentium III, 256MB RAM, CD ROM, zvučna karta, zvučnici, Windows 2000/XP, QuickTime 6)

4. **Autori projekta** su: Dragan Jovanović redovni profesor, +381 64 112 8089, Zoran Todorović asistent +381 63 734 3988, ztdorovic@yahoo.com i Dejan Grba, asistent +381 64 116 3548, hendsome@bitsyu.net.

impresum
Dom omladine, Makedonska 22
11000 Beograd
dobinfo@dob.co.yu
izdanje: 568 (2004.)
za izdavača: Milan Lučić
urednik: Ratko Šutić
savet galerije: Jasmina Čubrilo,
Raša Todosićević, Radoš Antonijević,
Zoran Todorović, Dejan Grba
tekst: Miško Šuvaković
prevod i dizajn: Dejan Grba
štampa: Akademija
tiraž: 300
sponzor: Štampanija Akademija
Narodnog fronta 43

Flu_ID / f_2004
1. **Flu_ID** is a project for support and promotion of intermedia art practices as an important segment of students' production at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.

2. **The annual exhibition Flu_ID** has been running from 2001 in Dom omladine Gallery in Belgrade.

3. **Cd-rom f_2004** comprises reproductions of works made and/or exhibited within the project, artists' biographies/contacts, texts and other relevant information.

(minimal PC configuration: Pentium III, 256MB RAM, CD ROM, sound card, speakers, Windows 2000/XP, QuickTime 6)

4. **Project authors** are: Dragan Jovanović professor, +381 64 112 8089, Zoran Todorović assistant-professor, +381 63 734 3988, ztdorovic@yahoo.com and Dejan Grba, assistant-professor, +381 64 116 3548, hendsome@bitsyu.net.

impresum
Dom omladine, Makedonska 22
11000 Beograd
dobinfo@dob.co.yu
issue: 568 (2004)
for the publisher: Milan Lučić
editor: Ratko Šutić
gallery board: Jasmina Čubrilo,
Raša Todosićević, Radoš Antonijević,
Zoran Todorović, Dejan Grba
text: Miško Šuvaković
translation & design: Dejan Grba
print: Akademija
print run: 300
sponsor: Print Shop Akademija
Narodnog fronta 43

Ideologija izložbe (teorijska shema)

Ideologija izložbe nije skup orijentisanih sasvim racionalizovanih intencija (namera) priređivača (kustos, autora koncepcije, kritičara, menadžera, producenta, profesora, finansijera, teoretičara, kulturnih radnika, mikro/makro političkih radnika). Ideologija je nezavista atmosfera, promenljivo okružje, konceptualizovanih i nekonceptualizovanih mogućnosti, odluka, simbolizacija, rešenja, proklamacija, zamjeravanja, brisanja, precrtavanja, stavljanja u zagrade, slučajnih izbora, selekcija, predloga, isticanja, vrednovanja, prečutnih znanja, cenura, efekata javnog i prečutnog ukusa, opravdanja, želja i društvenih funkcija koje grade nekakvu *privatljivu/neprihvatljivu*, ali *vidljivu realnost izložbe*. Ideologija jedne izložbe ili familije izložbi nije onaj poredak (tekst) poruka koje autori izložbe projektuju i proklamuju kroz svoje uvodne ili pratće tekstove, već ona razlika nameravanog i nenameravanog, prihvatljivog i neprihvatljivog u odnosu javne scene i prečutne scene: svesnog i nesvesnog, odnosno, doslovnog i fikcionalnog. Ideologija izložbe nije ono što je namenjeno privatanju od strane *javnog mišljenja (daxa)*, već je ono što paradoksalno formira mikro- ili makro- *daxu* i predstavlja njen izraz (pojedinačni primer) u nekakvoj razmeni društvenih vrednosti i društvenih moći. Ta razmena društvenih vrednosti i društvenih moći se više ne odigrava u poznosocijalističkoj i postsocijalističkoj, već u dramatično apokaliptičkoj i entropičnoj para-tranzicijskoj Srbiji.

Pitanje o 'sistemu'

Izložene *uzorke* (projekte, dokumente, instalacije, performanse, objekte) na izložbi Flu_ID 2004 karakteriše okret od umetnosti kao prakse stvaranja ili proizvodnja *završenih* umetničkih dela (*komada*) ka praksi prepostavljanja, konstruisanja i izvođenja *potencijalnih uzoraka* sistema kulture (kulturalnih potencijalnosti) na očekivanom mestu umetničkih dela. Na primer: Danijela Bogičević (*Parodični album*, objekte) izlaže sistem porodice; Ivana Smiljanić (*U sve upropastim*, video) izlaže sistem rodnog identiteta; Slavoljub Žajić (*Performance*) izlaže sistem regulisanog i deregulisanog ponašanja; Srđan Nedeljković (*Guillotine*, 3D model) izlaže sistem projektovanja mašine; Vladimir Vinkić (*Portrait*, fotografije) izlaže sistem prikazivanja; Vojislav Klačar (*Kraljevina Koreta*, web projekat) izlaže sistem prikazivanja društvenog sistema; Vojislav Radovanović (*Iz umetničkog dnevnika*, razglednice) izlaže sistem diskurzivne identifikacije umetnika u kulturi/društvu.

Reč je o fascinacijama sistemima u društvu koje je entropijsko i anti-sistemsko. Negativno dijalektički samodestrukcije srpskog para-tranzicijskog društva se nude opesivni lokalizovani sistemi umetnika. Reč je o *pozitivnoj subverziji*: porodične teritorije, jednog od rodnih (*gender*) horizonata, normiranog ponašanja, mogućnosti totalizujuće racionalizacije, medijskog prikazivanja, suocenja sa performativnošću stvarnog/fikcionalnog društvenog sistema, moći

diskurzivne identifikacije umetničkog 'ja'. Nijedan od ovih radova nije negativan u smislu dade, neodade ili alternative. Naprotiv, svaki od radova na izložbi je izveden jednostavno, medijski konzistentno i konceptualno precizno. Ali, 'precizna pozitivnost' ovih radova je direktno i očigledno suprotstavljena negativnosti aktnog društva. Ponuđeni su paradoksi ili subverzije sa kojima moramo računati u tranzicijskim ili para-tranzicijskim društvima.

Moguća interpretacija

Transfiguracija od umetnosti do kulture ima svoju istoriju koja se može prikazati karakterističnim prošivenim bodovima (*point de capiton*)!¹ John Cage je u dnevničkim beleškama iz sredine 60-ih godina zapisao ovih par naznaka (anticipacija): "To know whether or not art is contemporary, we no longer use aesthetic criteria (if it's destroyed by shadows, spoiled by ambient sounds). (assuming these) we use social criteria: can include action on the part of others."² Cage je ukazao na nezvisni otklon od modernističke esencijalističke *autonomije umetnosti* ka *anarhičnim efektima zastupanja* kulture kao 'tvary' umetno-sti. Obit je bio sasvim očekivan i moguć posle Duchampa, Bataillea, Benjamina, Wittgensteina, Lacana, pa i samog Cagea. Umetnost je postala stvar (objekt, situacija, događaj) od 'kulture' u premeštanju iz 'mogućeg sveta' u 'mogući svet'. *Aura* se izgubila, ostala je samo kao trag, sećanje, sloj... možda odlaganje.³

Dve decenije kasnije promovišu uslove postmoderne (*condition post-moderna*) Victor Burgin je pisao o kraju teorije umetnosti: "*Art theory, understood as those interdependent forms of art history, aesthetics, and criticism which began in the Enlightenment and culminated in the recent period of high modernism, is now at an end. In our present so called postmodern era the end of art theory now is identical with the objectives of theories of representations in general: a critical understanding of the modes and means of symbolic articulation of our critical forms of sociality and subjectivity.*"⁴

Negde u isto vreme, sredinom 80-ih, David Carroll, jedan od ne sasvim doslednih sledbenika Derridinih učenja, pokušao je da imenuje situaciju *graničnih odnosa* teorije, umetnosti, književnosti, filozofije i kulture: terminom *paraestetika* (*paraesthetics*). Paraestetika ukazuje na fascinacije *granicama* mogućih svetova. Drugim rečima, *paraestetika* nema za cilj da razreši pitanja o 'granicama' umetnosti, teorije i kulture, već da ude u igru premeštanja, zastupanja, prilagođavanja i odlaganja mogućih upisa diskurzivnih identiteta umetnosti, teorije i kulture. Govori se o *događajima* koji se upisuju u proces ili o ponavljanju koje se upisuje u širu diskurzivnu tvorbu. Još jednom: "The task of paraesthetic theory is not to resolve all questions concerning the relations of theory with art and literature, but, rather, to rethink these relations and, through the transformation and displacement of art and literature, to recast the philosophical, historical, and political 'fields' - 'fields' with which art and literature are inextricably linked."⁵ Carrollov pojam paraestetike kao teorije *graničnih sindroma* teorije, umetnosti i kulture jeste nekakav pred-tekst obećanja koje danas izriče *Manifesta 3* obećanja u fascinaciji 'graničnošću', 'relativnošću' odnosa margina-centar.

Zatim, krajem 80-ih, u jednom trenutku, jednom sasvim određenom *trenutku evropske istorije* došlo je do rekonstituisanja funkcije umetnosti. Umetnost je *ponovo postala* 'stvar kulture' sa određenim funkcijama posredovanja i projektovanja. Ovog puta između zapadnih (liberalno ili socijaldemokratskih) evropskih društava integracije i post-političkih (predtranzicijskih, tranzicijskih ili 'uklopljenih') fragmentiranih i raslojenih istočnoevropskih društava.⁶ Umet-

identification of artist's 'self'. Neither of these works is negative in the context of Dada, Neo Dada or the alternative art. Moreover, all of them are rendered with simplicity, media consistency and conceptual precision. But the 'precise positivity' of these works directly and obviously confronts the negativity of the actual society. They offer paradoxes or subversions which we have to deal with in transitional or para transitional societies.

A Possible Interpretation

The history of transfiguration of art to culture can be presented through/by/in the characteristic *point de capiton* (*apophonytic button*)!¹ In his diary notes from mid sixties, John Cage wrote these notions (anticipations): "to know whether or not art is contemporary, we no longer use aesthetic criteria (if it's destroyed by shadows, spoiled by ambient sounds); (assuming these) we use social criteria: can include action on the part of others."² Cage indicated an uncertain distancing from modernist essentialist *autonomy of art* towards *anarchic effects of cultural mediation* as the artistic 'matter'. That switch has been quite expected and possible since Duchamp, Bataille, Benjamin, Wittgenstein, Lacan, and even Cage himself. Art became a *matter* (object, situation, event) of 'culture' in a shift from 'the possible world' to 'the possible world'. *Aura* was lost, remaining only as a residue, a memory, a sediment (deposit... or perhaps a *différance*).³

Two decades later, while promoting the conditions of postmodernism, (*condition post moderna*), Victor Burgin wrote about the *end of art theory*: "*Art theory, understood as those interdependent forms of art history, aesthetics, and criticism which began in the Enlightenment and culminated in the recent period of high modernism, is now at an end. In our present so called postmodern era the end of art theory now is identical with the objectives of theories of representations in general: a critical understanding of the modes and means of symbolic articulation of our critical forms of sociality and subjectivity.*"⁴

At about the same time, in Mid Eighties, David Carroll, one of those not quite consequent followers of Derrida's *thought*, tried to name the *situation of boundary relations* between theory, fine art, literature, philosophy and culture by the term *paraesthetics*. Paraesthetics indicates a fascination with the *boundaries of the possible worlds*. In other words, *paraesthetics* does not aim to resolve the problems of 'boundaries' of art, theory and culture, but to initiate the game of displacement, advocating, convergence and *différance* of the possible inscriptions of discursive identities of art, theory, and culture. He speaks of events that get inscribed in the process or of behaviour that gets inscribed in a broader discursive matter. Again: "The task of paraesthetic theory is not to resolve all questions concerning the relations of theory with art and literature, but, rather, to rethink these relations and, through the transformation and displacement of art and literature, to recast the philosophical, historical, and political 'fields' - 'fields' with which art and literature are inextricably linked."⁵ Carroll's notion of paraesthetics as a theory of *boundary syndromes* of theory, art and culture is a kind of pre text for a promise that *Manifesta 3* makes today, indicating a fascination by 'boundaries', 'boundaryness', or 'relativity' in the relations between center and margin.

Then, during the late Eighties, in a certain, quite distinctive moment of European history, the function of art was re constituted. Art again became 'the possibility of culture' with defined functions of mediation and projection. This time, that is, between western (liberal or social democratic) European societies of integration and post political (pre transitional, transitional or 'conformed') fragmented and segregated societies of East Europe.⁶ After the fall

nost je posle pada *Berlinskog zida* ponovo postala *politička* ili, možda, *antropološka*, a da po svom tematuizmu nije nužno politička, ideološka i prikazivačka. Evropska umetnost posle pada Berlinskog zida ne 'odražava' društveni sadržaj putem tematike, nego neposredno, "u organizaciji same označiteljske ekonomije, čiji je tek sekundarni učinak tematika."⁷ Time se umetnost ne pokazuje kao nekakav 'preljudski haos', neodredljiv bezdan prirode, već kao *određena praksa*, a to znači *označiteljska praksa* unutar očiglednih društvenih zahteva, očekivanja i činjenja.

Drugim rečima, *kretanje* (*flux*) evropske umetnosti od 'autonomija modernizma' i 'bezinteresnosti ekletičkih postmodernizama' ka *zadobijanju društvenih funkcija* (*funkcija kulture*) posredovanjia 'između' mogućih svetova' (centra, margina, tranzicijskih formacija, netranzicijskih formacija) uticalo je i na samu umetnost (materijalne umetničke prakse), a to znači na mogućnosti njenih materijalnih *formulacija*. Formulacije slikarstva i skulpture bivaju *zamenjene formulacijama otvorenog informacionog dela* koje jeste *brisani trag kulture* na specifičnom mestu (*site-specific place*) ili jeste 'upis' naslojenih tragova kulture 'od' nekakvog specifičnog mesta ili jeste projekcija sistemskog reda na mestu društvenog nereda. Zato ontologija ovih 'savremenih' dela nije estetska već je društvena: 'od' kulture je. Ontologija nije prisustvo forme, već otpor (entropija) forme: "Prisutnost nije dakle ni izdaleka, kako se veruje, ono što znači znak, ono na što upućuje trag, prisutnost je trag traga, trag brisanja traga."⁹

Beleške:

1. Slavoj Žižek, "Od prošivenog boda do nad-ja", iz *Birokratija i uživanje*, SIC, Beograd, 1984, str. 39.
2. John Cage, from: "DIARY: HOW TO IMPROVE THE WORLD (YOU WILL ONLY MAKE MATTERS WORSE) 1965-67", iz Eliot Weinberger (ed), *American Poetry since 1950 - Innovators and Outsiders*, Marsilio Publishers, New York, str. 140.
3. Valter Benjamin, "Umetničko delo u veku svoje tehničke reprodukcije", iz *Eseji*, Nolit, Beograd, 1974, str. 119.
4. Victor Burgin, *The End of Art Theory, Criticism and Postmodernity*, Humanities Press International, INC, Atlantic Highlands NJ, 1986, str. 204.
5. David Carroll, *Paraesthetics: Foucault Lyotard Derrida*, Methuen, New York, 1987, str. 188.
6. Uoporedi: Frederic Jameson, "Kulturna logika poznega kapitalizma", iz *Postmodernizam, Problemi-Razprave*, Ljubljana, 1992; Mikhail N. Epstein, *After the Future. The Paradoxes of Postmodernism and Contemporary Russian Culture*, The University of Massachusetts Press, Amherst, 1995; i Aleš Erjavec, *K padobi, Zveza kulturnih organizacij Slovenije*, Ljubljana, 1996.
7. "Umetnost, družba/tekst", *Razprave Problem* št. 3-5 (147-149), Ljubljana, 1975, str. 1-10, U prevodu teksta na srpsko-hrvatski jezik *Polja* br. 230, Novi Sad, 1978, str. 10.
8. Karakteristično je da u kasnim 90-im godinama XX veka i početkom XXI veka dolazi do redefinisanja ontologije umetničkog dela po uzoru na zamisao umetničkog dela kao informacije u konceptualnoj umetnosrti 60-ih i ranih 70-ih godina. Razlika je u tome što 'delo' 90-ih godina biva realizovano saglasno medijskoj masovnoj infrastrukturi pozne epohe tranzicijskih globalizama.
9. Reč Jacquesa Derrida navedene u Nenad Mišćević, *Bijeli šum. Studije iz filozofije jezika*, Dometi, Rijeka, 1978, str. 20.

of Berlin Wall, art once again became political or, maybe, anthropological while not necessarily being thematically political, ideological or representational. Since the fall of Berlin Wall, European art does not 'reflect' social contents thematically but directly, "in the organization of the signifying economy itself, with its thematic only as a secondary effect."⁷ Art is thus identified not as a 'pre human chaos', as an undefined abyss of nature, but as a **particular practice**, that is, as a **signifying practice** within evident social demands, expectations and achievements.

In the other words, the flux of European art from 'modernist autonomies' and 'uninterestedness of eclectic postmodernisms' toward **gaining social (cultural) functions** of mediation between 'the possible worlds' (centers, margins, transitional, non transitional formations) influenced the very material practice of art and consequently the possibilities of its material formulations. The formulations of painting and sculpture are replaced by the formulations of **open informatic work** which is an **erased trace of culture** at a site specific place, or which is an 'inscription' of cultural sediments 'of some particular place, or which is a projection of systemic order in the place of social disorder. Therefore, the ontology of these 'contemporary' works is not aesthetical but it is social: it is 'of' culture, the ontology is not the presence of form but it is the resistance (entropija) of form: "The presence is far from, as it's believed, the meaning of a sign or the indication of a trace, the presence is the trace of a trace, the trace of the erasure of trace."⁹

Notes:

1. Slavoj Žižek, "Od prošivenog boda do nad-ja", from *Birokratija i uživanje*, SIC, Beograd, 1984, p. 39.
2. John Cage, from: "DIARY: HOW TO IMPROVE THE WORLD (YOU WILL ONLY MAKE MATTERS WORSE) 1965-67", from Eliot Weinberger (ed), *American Poetry since 1950 - Innovators and Outsiders*, Marsilio Publishers, New York, p. 140.
3. Valter Benjamin, "Umetničko delo u veku svoje tehničke reprodukcije", from *Eseji*, Nolit, Beograd, 1974, p. 119.
4. Victor Burgin, *The End of Art Theory, Criticism and Postmodernity*, Humanities Press International, INC, Atlantic Highlands NJ, 1986, p. 204.
5. David Carroll, *Paraesthetics: Foucault Lyotard Derrida*, Methuen, New York, 1987, p. 188.
6. Compare: Frederic Jameson, "Kulturna logika poznega kapitalizma", from *Postmodernizam, Problemi-Razprave*, Ljubljana, 1992; Mikhail N. Epstein, *After the Future. The Paradoxes of Postmodernism and Contemporary Russian Culture*, The University of Massachusetts Press, Amherst, 1995; and Aleš Erjavec, *K padobi, Zveza kulturnih organizacij Slovenije*, Ljubljana, 1996.
7. "Umetnost, družba/tekst", *Razprave Problem* No. 3-5 (147-149), Ljubljana, 1975, pp. 1-10. Translated to Serbo-Croatian in Polja Nr. 230, Novi Sad, 1978, p. 10.
8. It is characteristic that during the late Nineties and at the beginning of the 21st century the ontology of the work of art is re defined according to the notion of the work of art as information in Conceptual art during Sixties and Seventies. The difference is that in the Nineties the 'artwork' is realized within the massive media infrastructure of the late era of transitional globalism.
9. Jacques Derrida's words as quoted in Nenad Mišćević, *Bijeli šum. Studije iz filozofije jezika*, Dometi, Rijeka, 1978, p. 20.

2004